

УДК 517.925.6

В. І. Матамай, І. В. Матава, А. А. Самадураў

УЛАСЦІВАСЦІ РАШЭННЯЎ АЎТАНОМНАЙ СІСТЭМЫ ГАМІЛЬТОНА ЧАЦВЁРТАГА ПАРАДКУ

Многія задачы фізікі, астраноміі і тэхнікі прыводзяць да разгляду гамільтонавых сістэм дыферэнцыяльных раўнанняў [1—4]. Часта яны бываюць аўтаномнымі, гэта значыць іх гамільтаніян яўна не залежыць ад часу.

У дадзеным артыкуле разглядаецца нелінейная аўтаномная сістэма Гамільтона выгляду

$$\begin{cases} \frac{dx}{dt} = H'_u = \frac{dF}{d\varphi} \cdot \varphi'_u \\ \frac{dy}{dt} = H'_v = \frac{dF}{d\varphi} \cdot \varphi'_v \\ \frac{du}{dt} = -H'_x = -\frac{dF}{d\varphi} \cdot \varphi'_x \\ \frac{dv}{dt} = -H'_y = -\frac{dF}{d\varphi} \cdot \varphi'_y \end{cases} \quad (1)$$

дзе $H(x, y, u, v) = F(\varphi(x, y, u, v))$, $\varphi(x, y, u, v) = \alpha x^2 + \beta y^2 + \gamma u^2 + \delta v^2$, $t \in C$, $x, y, u, v \in C \cup \{\infty\}$, F — галаморфная функцыя адносна φ ; $\alpha, \beta, \gamma, \delta$ — камплексныя параметры.

Заўвага. Калі φ — квадратычная форма агульнага выгляду (гэта значыць $\varphi = \alpha_0 x^2 + \alpha_1 xy + \alpha_2 x^2 u + \alpha_3 xv + \alpha_4 y^2 + \alpha_5 yu + \alpha_6 yv + \alpha_7 u^2 + \alpha_8 uv + \alpha_9 v^2$), то пры дапамозе лінейных нявыраджаных пераўтварэнняў яе заўсёды можна прывесці да формы, якая змяшчае толькі квадраты пераменных [5].

Улічваючы выгляд функцыі φ , сістэму (1) можна запісаць так

$$\frac{dx}{dt} = \frac{dF}{d\varphi} \cdot 2\gamma u \quad (2.1)$$

$$\frac{dy}{dt} = \frac{dF}{d\varphi} \cdot 2\delta v \quad (2.2)$$

$$\frac{du}{dt} = -\frac{dF}{d\varphi} \cdot 2\alpha x \quad (2.3)$$

$$\frac{dv}{dt} = -\frac{dF}{d\varphi} \cdot 2\beta y \quad (2.4)$$

Вядома (напрыклад, [6—8]), што даследаванне рухомах асаблівых пунктаў рашэнняў нелінейных ДР і сістэм такіх раўнанняў — адна з асноўных задач аналітычнай тэорыі дыферэнцыяльных раўнанняў. Пакажам, што рашэн-

ні сістэмы (2.1)—(2.4) не маюць у C ніякіх рухомах асаблівых пунктаў.

На падставе роўнасцей (2.1) і (2.3) атрымаем $\frac{dx}{du} = -\frac{\gamma u}{\alpha x}$, $\frac{dF}{d\varphi} \neq 0$, $\alpha \neq 0$. Адкуль пасля інтэгравання будзем мець

$$\alpha x^2 + \gamma u^2 = C_2, \quad (3)$$

дзе C_2 — адвольная пастаянная.

Вядома, што аўтаномная сістэма Гамільтона заўсёды мае першы інтэграл выгляду $H(x_1, \dots, x_n, y_1, \dots, y_n) = C$ (напрыклад, [1—4]). Для сістэмы (1) атрымаем наступнае: $F(\varphi(x, y, u, v)) = C$. Адкуль

$$\varphi(x, y, u, v) = C_1, \quad (4)$$

дзе C_1 — адвольная пастаянная. З роўнасці (3) маем

$$u = \sqrt{\frac{C_2 - \alpha x^2}{\gamma}}, \quad \gamma \neq 0. \quad (3.1)$$

Выкарыстоўваючы першы інтэграл (4) і выраз (3.1), для функцыі x атрымаем раўнанне $\frac{dx}{dt} = \Phi(C_1) 2\sqrt{\gamma} \sqrt{C_2 - \alpha x^2}$, дзе $\Phi(C_1) = \frac{dF}{d\varphi} |_{\varphi(x, y, u, v) = C_1}$. Адкуль пасля інтэгравання будзем мець

$$x = \sqrt{\frac{C_2}{\alpha}} \text{Sin} 2\sqrt{\alpha\gamma} \Phi(C_1)(t - C_3), \quad (5)$$

дзе C_3 — адвольная пастаянная, $\alpha \neq 0$.

З улікам роўнасцей (2.2) і (2.4) атрымаем раўнанне $\frac{dy}{dv} = \frac{\delta v}{\beta y}$, $\frac{dF}{d\varphi} \neq 0$, $\beta \neq 0$. Інтэграванне апошняга раўнання дае наступнае $\beta y^2 + \delta v^2 = C_4$, дзе C_4 — адвольная пастаянная. Адкуль

$$v = \sqrt{\frac{C_4 - \beta y^2}{\delta}}, \quad \delta \neq 0. \quad (6)$$

З роўнасцей $\alpha x^2 + \gamma u^2 = C_2$, $\beta y^2 + \delta v^2 = C_4$ і $\alpha x^2 + \beta y^2 + \gamma u^2 + \delta v^2 = C_1$ выцякае, што $C_4 = C_1 - C_2$. На падставе (2.2) будзем мець

$$\frac{dy}{dt} = \Phi(C_1) \cdot 2\sqrt{\delta} \sqrt{(C_1 - C_2) - \beta y^2},$$

дзе $\Phi(C_1) = \frac{dF}{d\varphi} |_{\varphi = C_1}$. Пасля інтэгравання апош-

няга раўнання атрымаем

$$y = \sqrt{\frac{C_1 - C_2}{\beta}} \sin 2\sqrt{\beta\delta} \Phi(C_1)(t - C_5), \quad (7)$$

дзе C_5 — адвольная пастаянная, $\beta \neq 0$.

З формул (3.1) і (6), улічваючы роўнасці (5) і (7), атрымаем наступнае

$$u = \sqrt{\frac{C_2}{\gamma}} \cos 2\sqrt{\alpha\gamma} \Phi(C_1)(t - C_3), \quad \gamma \neq 0, \quad (8)$$

$$v = \sqrt{\frac{C_1 - C_2}{\delta}} \cos 2\sqrt{\beta\delta} \Phi(C_1)(t - C_5), \quad \delta \neq 0. \quad (9)$$

Зробім у зыходнай сістэме замену $dt = \frac{d\tau}{F_\phi}$, $F_\phi \neq 0$, дзе τ — новая незалежная

зменная. Тады сістэма (2.1) — (2.4) запішацца так

$$\begin{cases} \frac{dx}{d\tau} = 2\gamma u, & \frac{dy}{d\tau} = 2\delta v \\ \frac{du}{d\tau} = -2\alpha x, & \frac{dv}{d\tau} = -2\beta y. \end{cases} \quad (10)$$

Сістэма ДР (10) — лінейная, а яна, як вядома (напрыклад, [7]), не мае ў C ніякіх рухомых асаблівых пунктаў.

Тэарэма. Нелінейная аўтаномная сістэма Гамільтона (1) не мае ў C ніякіх рухомых асаб-

лівых пунктаў. Усе яе рашэнні — цэлыя функцыі (формулы (5), (7), (8), (9)).

ЛІТАРАТУРА

1. Дубошин Г. Н. Небесная механика. Основные задачи и методы. М., 1968.
2. Кильчевский Н. А. Курс теоретической механики. М., 1977. Т. 2.
3. Петкевич В. В. Теоретическая механика. М., 1981.
4. Яблонский А. А. Курс теоретической механики. М., 1971. Ч. 2.
5. Постников М. М. Лекции по геометрии. Семестр П. Линейная алгебра. М., 1986.
6. Айнс Э. Л. Обыкновенные дифференциальные уравнения. Харьков, 1939.
7. Голубев В. В. Лекции по аналитической теории дифференциальных уравнений. М.; Л., 1950.
8. Еругин Н. П. Проблема Римана. Мн., 1982.

SUMMARY

It has been shown in the article that autonomous Hamilton system of the 4th order $x' = H'_x, y' = H'_y, u' = -H'_u, v' = -H'_v$ ($H = F(\phi), \phi = \alpha x^2 + \beta y^2 + \gamma u^2 + \delta v^2$) does not have any movable singular points in c . It means that all its solutions are integral functions.

УДК 517.5

В. М. Русак, А. І. Стэльмах

АБ ЗБЕЖНАСЦІ І ПАДСУМОЎВАННІ АРТАГАНАЛЬНЫХ ШЭРАГАЎ ПА РАЦЫЯНАЛЬНЫХ ФУНКЦЫЯХ

Ортаўнармаваныя сістэмы рацыянальных функцый па акружнасці $|z| = 1$ былі пабудаваны ў [1—2]. У дачыненні да аналітычных функцый, частковыя сумы артаганальных шэрагаў па такіх сістэмах прысутнічаюць у манаграфіі [3] Дж. Уолша, якая на англійскай мове ўпершыню надрукавана ў 1935 г. У прасторы непарыўных 2π -перыядычных функцый апраксімацыя частковымі сумами шэрагаў Фур'е па рацыянальных функцыях з фіксаванымі полюсамі разглядапаса ў работах М. М. Джрбашана (напрыклад, [4]). Для даследавання найлепшых рацыянальных набліжэнняў са свабоднымі полюсамі аналітычных і 2π -перыядычных функцый рацыянальныя аператары тыпу Фур'е скарыстоўваліся ў [5—7].

У дадзеным артыкуле разглядаюцца рацыянальныя аператары, якія дзейнічаюць у прасторы $C(R)$ непарыўных на рэчаіснай восі функцый $f(x)$ з канечным лімітам на бяскон-

цасць. Няхай $\{z_k = \alpha_k + i\beta_k\}_{k=1}^{\infty}$, $\text{Im}(z_k) > 0$, — пэўная паслядоўнасць камплексных лікаў.

Тэарэма 1. Рацыянальныя функцыі

$$\begin{aligned} \varphi_0(x) &= \frac{1}{\sqrt{\pi}}, & \varphi_n(x) &= \sqrt{\frac{\beta_n}{\pi}} \frac{x+i}{x-z_n} \prod_{k=1}^{n-1} \frac{x-z_k}{x-z_k}, \\ \psi_n(x) &= \overline{\varphi_n(x)}, & n &= \overline{1, \infty} \end{aligned} \quad (1)$$

складаюць ортаўнармаваную сістэму на рэчаіснай восі з вагавай функцыяй $(1+x^2)^{-1}$.

Доказ тэарэмы заключаецца ў непасрэдным падліку з дапамогай рэштаў інтэгралаў ад здабытку дзвюх розных функцый сістэмы (1), памножанага на $(1+x^2)^{-1}$.

Калі $f(x)$ інтэгральная на R з вагой $(1+x^2)^{-1}$, то ёй можна суаднесці ў адпаведнасць шэраг Фур'е па сістэме